

M. Cabré

Il·lustració de la novel·la "El núvol de foc", per Mercè Cabré

EL NÚVOL DE FOC, de Joan B. Xuriguera.
Publicacions Ilerda. Barcelona, 1971.

Una vegada més ens caldria remarcar la fecunditat literària del destacat autor lleidatà, ubicat a Barcelona. No volem reincidir en el tema, admès arreu i, de poc, evocat.

El quart volum del seu cicle narratiu, tot i ésser fidel a la seva peculiar manera d'expressió i de sentir, pren nou alè i una major embranzida. L'estudi psicològic de la protagonista arriba a profunditats fins ara no assolides per l'autor --aquest és, almenys, el nostre modest criteri. La figura femenina hi és perfectament dibuixada per fora i escorcollada, amb minúcia, per dins,

és a dir, que el creador fa de doble mirall, recixint en la concepció externa i en la interna. Dona d'un caràcter noble i fort, accepta, com una heroïna grega, el destí, tal com s'escaigui, car ella no podria viure sense la netedat de cor d'una confessió sincera. I amb aquest interrogant acaba la narració.

L'escriptor, en aquesta obra, esbatana les portes a novel·la-novel·la, perquè ara ja no són uns relats interessants allò que ens ofrena, sinó unes persones de carn i ossos que se'ns enduen amb força, per tal que amb elles fem camí i si-guem coneixedors de la seva peripècia humana. La figura de Maria Teresa queda gravada amb més perennitat que no pas un „núvol de foc". La seva passió, és fugaç com un núvol movable? O deixa en ella estigmes de perdurabilitat?

Joan B. Xuriguera no defuig tampoc l'ambient ni la circumstància social, i per les pàgines de la novel·la trobem les vagues, les inquietuds, els bàndols polítics d'aquella Barcelona expectant i esperant, podríem dir, perquè els canvis es presenten i se saben, tot i no veure-se'n res. Els carrers i places seran tacats de sang, reblats de violències. Sang sempre innocent, pensem, violències sovint balderes, evitables. Tot plegat, evidenciador del poc desenvolupament moral del món que ens ha tocat de viure.

Felicitem l'autor i l'amic per aquesta plasma-da superació, mentre expressem el nostre desig que l'obra de Joan B. Xuriguera tingui l'èxit de públic i de crítica que es mereix. Sovint impera el descuit, el poc interès, el tant se val...

M. Assumpció Torras

Nº 162
agost 1971

Bulletí Centre